

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

- Avuy 16 de Juny.—Sts. Francisco de Regis cf., Quirse y Julita, mrs.
Dill. 17.—Sts. Manel Sabel é Ismael mrs.
Dim. 18.—S. March y Marcellá mrs. y S. Amando.
Dimec. 19.—Sta. Juliana de Falconeris vg. y Sts. Gervasi y Potasi mrs.
Dij. 20.—S. Siveri papa mr.
Div. 21.—S. Lluís Gonzaga cf. y S. Palladi b.
Dis. 22.—S. Paulino b. cf. Sta. Consorcia.

QUARANTA HORES.—Continuan en la iglesia Parroquial—La exposició d^e S. D. M. comensará á les 7,

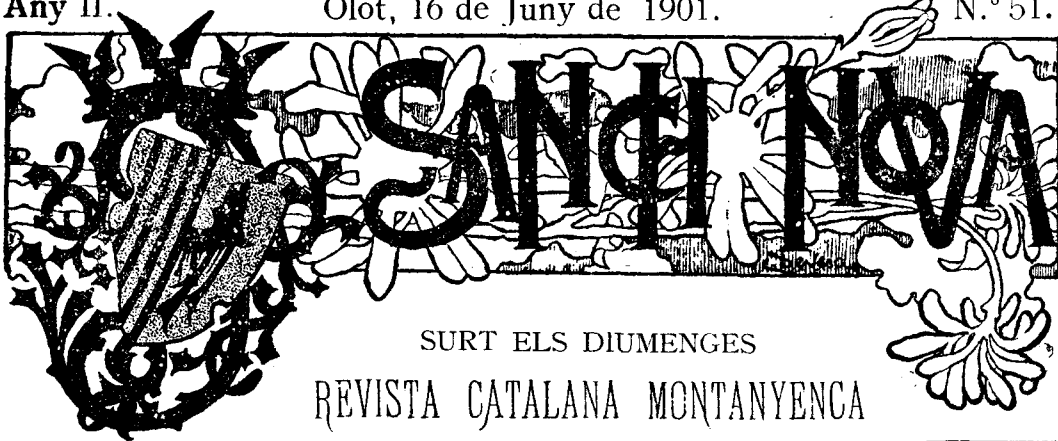
MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	14'50	«
Fajol.	13'00	«
Mill.	15'50	«
Panis.	15'00	«
Mongetes.	26'00	«
Fabes.	16'00	«
Besses.	20'00	«
Llubins.	12'00	«
Patates (carga).	15'00	«
Ous (dotzena).	00'80	«

Núm. 51

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. 5'00 Pessetes.

Semestre.... .. 2'50 «

Pago adelantat.

COSES DEL DÍA.

Es verdaderament vergonyós lo que passa á Catalunya en materia de representants, lo mateig per l' alta que per la baixa cambra: una tercera part dels nombrats pels cacichs (ja sab tothom que no 'ls nombra pás el poble) no son nascuts á Catalunya ni coneixen nostra llengua ni nostres lleys peculiars en lo poch que d' elles ne queda y fins molts d' ells, d' aquest desconeixement ne fan gala y 's complauchen si á ma vé en votar contra la regió que representan: Sense sortirnos de nostra provincia, cada vegada que hi ha eleccions no sentireu á parlar més que de noms castellans. Veritat es que aixó té una explicació molt racional, donchs tenint el caciquisme la clau de sa forsa sobre 'l pais en el centre d' Espanya, es natural que d' allí rebí les ordres y allí, es tant el despreci que per els seus servidors d' aquí senten, que ni pera encasillar trovan entre ells gent de talla ab tot y necessitarsen tant poca pera diputat encasillat y el servilisme dels d'

aquí es tant gran y tant el seu rebai-xament moral que acatan humilment les ordres de dalt considerantse ja prou recompensats ab que se 'ls deixi trafiquejar ab lo de la Diputació provincial, Ajuntaments y altres menudencies que per altra part potser els té encara més compte donada la petitesa de les seves mires. De la dignitat de la terra ni se 'n recordan.

Ja sabém que alguns tenen la resposta amanida dient; com que tant espanyols son els uns com els altres tant se val que representi un districte catalá un andalús com un districte castellá un catalá. Si y no; diém nosaltres. Donada la significació y representació que té un diputat en la politica espanyola es cert, més si un diputat sisquera *pro fórmula* fós lo que deuria ser, sostenim que tant malament representarà un catalá un districte de Castella com un castellá un de Catalunya.

Peró si ja que 'ls cacichs d' aquí fan diputats y senadors castellans, els d' altres districtes nombressin alguns catalans, per lo menos trobariam justificada la resignació de nostres polítics de campanar. Més no es aixís; aquí 'ls doném la tercera part de nos-

tres districtes y ells no 'ns ne donan ni un. Y qui diu de representants, vol dir de tots els demés càrrechs retribuïts ú honorífichs desde ministre fins á burot.

Pera comprobarho llegeixin alguns dels párrafos que transcribim d' un treball llegit á l' Ateneu Barcelonés per son autor D. Frederich Rahola.

«En resúm: desde 1833 á 1875 hi han hagut 354 ministres de la Corona, corresponentne á Catalunya, 23.

D' ensá de la Restauració, ab tot y 'l gran número de ministres que han passat pel Parlament, no més recordém catalans als senyors Balaguer y Durán y Bas, sent poquíssims—dós ó tres—els directors y sub-secretaris nascuts á Catalunya.

Pera formar complerta idea de la insignificant intervenció que correspon á Catalunya en la direcció de la cosa pública, fullégis qualsevol Guia Oficial d' Espanya, prenent á la impensada un any, y 's veurá com en els organismes oficials ab prou feynes hi figura un catalá.

Pera 'l nostre estudi, ens referirém á la darrer Guia Oficial, publicat en 1900.

En quant á diputats, no n' hi há cap de catalá elegit fora de Catalunya, y en cambi, apareixen elegits al Principat, no nascuts al seu territori:

Per la provincia de Girona.	4
Per la de Tarragona.	2
Per la de Lleyda.. . . .	5
Per la de Barcelona.	2

Total. 13

que representan respecte al total de 44 diputats que constitueixen la Diputació catalana, més de la quarta part.

Fixántnos ara en els senadors, resulta que han sigut elegits no catalans:

Per la provincia de Barcelona (inclós el claustre Universitari)	1
Per la de Girona.	1
Per la Lleyda.	1
Per la de Tarragona.	2
Total.	5

que en relació al total de quinze senadors electius representan la tercera part.

Entre 'ls 50 senadors per dret propi, trobém tres senadors catalans, y entre 'ls 142 vitalicis, deu, dos dels quals han mort.

No figura cap catalá á la mesa del Congrés ni á la del Senat; tampoch en el Consell d' Estat ni en el Tribunal de Comptes, ni en el Tribunal Suprém.

Tampoch tenim cap compatrici entre 'ls capitans generals y els Almiralls de l' Armada; en el Cós Diplomàtic no més hi tenim tres ministres plenipotenciaris.

Si desde la direcció suprema baixém al govern regional, descubrim que no hi há un sol governador catalá á les quatre provincies del Principat, ni tant sols un Delegat, Interventor, Administrador d' Hisenda ó Tresorer, que siga fill de la terra.

En tot el territori de l' Audiencia Territorial s' hi troban ab prou feynes un ó dos jutjes y altres tants magistrats que hagin nascut á Catalunya.»

«Examiném ara lo que significa Catalunya dintre d' Espanya pera desvirtuar eixa mala impressió.

Segons els resultats provisionals del últim cens, la població total d' Espanya es de 18.089,500 habitants, essent la de Catalunya de 1.942,245, més de la décima part de la població de la Península.

Barcelona, segons les estadístiques oficials, es avuy la primera ciutat de

la Península ibérica per sa població y sa riquesa, aixís com la segona capital del món llatí europeu.

Atenentnos á l'estadística tributaria publicada pel ministeri d'Hisenda, en l'any 1894-95, el total general de lo pagat per contribucions directes, indirectes y monopolis, fou de 682 milions, lo que representa una suma 40'73 pessetes per habitant d'Espanya. Donchs bé; Catalunya va pagar per aquells conceptes, 136 milions, es dir, 74'33 pessetes per habitant.

Mentres la quota promedia de la contribució directa respecte á tota Espanya, va ser de 14'83 per habitant, la de Catalunya acusa 20'45 pessetes; mentres la de la contribució indirecta va ser de 16'90 ab relació á Espanya, pera Catalunya representa 41'32 per habitant.»

Si aixó no es descartar completament á nostre país de la política espanyola, si aixó no es evidenciar que de la nostra terra els polítics á la madrilenya no més ne volen els diners, que baixi Sant Pere y ho digui. Si bé que ben mirat, tal com va aquesta política val més aixís. Com que 'l contingent de representants y funcionaris que hagués pogut suministrar nostre caciquisme de segur no forán pás millors que 'ls altres y no haurían pás contribuït á cambiar el curs dels successos, no més hauriam guanyat que nostre regió seria solidaria dels grans erros comesos y de les grans desfetes sufertes, mentres que ara ens ne podém rentar les mans.

Peró si 'ls nostres cacichs tinguessin dignitat, per lo menos protestarian quan els diaris del Madrid que 'ns esplota, encara sostenen que *Cataluña es la yedra que vive sobre las ruinas d'España*. Encara recordém ab més fástich que indignació un arti-

cle que publicava un diari redactat per militars (serian d'aquells de *casa y corte* que mentres els demés se baten, ells guanyan els graus arrossegantse per les redaccions y.... per altres llochs) en que demanava ab veus destrepades que s'havian de proscriure 'ls catalans fins de nostres propies Diputacions provincials de nostres Ajuntaments y de nostres Bisbats y que s'havia de assolar Catalunya com Inglaterra havia assolat Irlanda y Russia la Pololonia.

X.

La Exposició Íntima del «Institut Oloti» y la premsa Barcelonina.

Prodriam allargar encara aquesta secció ab algunes més de les falagueres crítiques ab que la premsa barcelonina saludá l'Exposició Intima d'art Oloti, però ens sembla que se va allargant massa perdent oportunitat y creyém es hora ja de donarla per closa. N' obstant, com á mostra d'imparcialitat y á prechs dels mateixos artistes hi afegirém les opinions de dós periódichs els únichs que hem vist discrepar de la nota general d'aquella premsa.

La revista *Juventut* del 16 Maig porta veu dels que 's diuen «intellectuals» diu:

La exposició íntima organizada pels olotins en el Saló Parés ha tingut bastan interès. L'artista qu'ha destacat sobre 'ls demés ha sigut en Domenge, qu'exposava alguna impresió de paisatge d'execució delicada y molt moderna. Las notas de color del degá Berga y Boix, encara qu'antiquadas, revelavan cuydado y bona fe, no succehint aixís ab el seu fill Berga y Boada. puig entre 'ls retratos, qu'exposava generalment falts de oraginalitat, n'hi havia alguns de

xabacans, fins al punt de semblar, més que retratos caricaturas. Recordém també un paisatge d'en Gelabert bastant ben pintat, seguint com es natural la tradició olotina; y ademés alguna noteta de color d'R. Estorch.

En quant en la escultura, molt desgraciada. Hi havia una testa de crucifix en cartró-fusta, vulgar é insignificant, que prou haguera valgut més no haberla exposada.

De totas maneras, mereix aplauso aqueixa exposició, donchs ella demostra que poblacions com Olot, que semblan purament agricolas, fan honor á Catalunya criant un planté d'artistas continuadors de l'obra admirable d'en Joaquim Vayreda. A Olot hi há avuy un moviment artístich, y si bé encara un xich ignosent, convé encoratjar á sos propulsors pera que no deixin el bon camí emprés.

La revista *Montserrat* del mes de Maig, porta veu de la «Lliga Espiritual de Ntra. Sra. de Monserrat.» diu:

«La exposició d'Art intim del «Institut Oloti», es per nosaltres una equivocació molt deplorable y que sentim de veres. Alguns crítichs barcelonins n'han fet grans elogis, tot extranyantse de que á montanya faltats de ambient artístich (aixís ho diuhen) allunyats de les tertulies de can Parés, hi hajan artistes que ho fassen tan bé. A nosaltres ben al revés, ens extranya qu'en mitj de la natura exuberant y encisadora, hi haja artistes qui l'estimin tan poch. Fora d'alguns quadrets d'en Berga y Boix, y algunes petites notes de l'Estorch, en tot lo demés no havem sapigut trovarhi res que reveli amor y sentiment per la naturalesa. Hi haurá potser lo que avuy s'en diu *naturalisme*, més aixó es molt diferent de lo altre. A la naturalesa, se la estima y tracta com á l'aymada del cor, no com á una qualsevol.»

JORDI FRANCH.

Rés dirém per lo que respecta á *Jocentut*. Els artistes ja sabèn que qui exposa en públich ha de acceptar la crítica de tothom y no tothom está del mateix humor ni veu les coses ab els mateixos ulls; però ens sembla que si 'l crítich de *Jocentut* s'hagués fet càrrech del esfors que representa

per una població de set mil habitants, sense comunicacions, sense mercat artístich y sense cap mena d'apoyo oficial promoura un esclat de vida artística capás d'organisar en ple Barcelona una exposició qu'ell mateix califica d'interessant, potser hauria moderat un poch la severitadels seus conceptes.

En quant á la crítica de *Montserrat* si que hi dirém alguna cosa més, considerántla ja en altre terreno.

Aixó de la crítica cada hu l'enten á sa manera; per alguns es sensillament un medi de treure 'ls mals humors del cos y d'aquests, segons sembla, es el qu' escriu en la revista *Montserrat*. Llástima que no'ns espliqui, en qué ho ha conegut que 'ls artistes olotins careixen del sentiment de la naturalesa y quines son les desatencions que li fan assegurar que la tractan com á una *qualsevol*. Seria curiós de saber quina idea creuhava pel seu cervell (si es que ni creuhava cap) al escriure uns conceptes que permetan suposar que no ha passat may de Vall-vidrera ni coneix més naturalesa que l'enciám que li portan á taula.

Peró aixó es rès y ni 'ns hauria posat la ploma als dits, si del conjunt de les manifestacions del crítich de *Montserrat* no 'n resultés un agravi de mala lley del que 'n protestém en nom dels artistes expositors. Tothom sap la significació que avuy se dona á la paraula *naturalisme* aplicada á coses d'art, significació que s'accentua empleada per un periódich relligiós y més encara quant se cuyda de subrallarla. Aixís donchs, tots els que sense coneixer l'exposició olotina, llegeixin aquella paraula subrallada entre conceptes aspres y agressius, afirmacions de carencia del sentiment de la naturalesa y acusacions de tractar á dita natu

ralesa com una qualsevol en lloch d'estimar-la com se deu, per força haurà de creure que 's tractava d'una exposició de llibertats més ó menos fonogràfiques. Veritat es que 'ls que visitaren l'exposició troban tant inconceivable lo que 's despret de la lletra d'aquell parrafo, que s'inclinan á creure que fou escrit sense consciencia de lo que que 's deya ni de lo que 's volia dir. Es molt possible; però aixís y tot, seria de desitjar que tan la «Lliga Espiritual,» associació respectabilíssima com la direcció de son bulletí en el que hi col·laboran notabies escriptors, anessin més ab cuydado en no posar la ploma en mans de segons qui.

De tots modos, de tot lo que hem copiat ne resulta que, excepció feta de lo que avuy transcribim, la crítica artística de la capital há sigut absolutament favorable á la exposició; per consegüent son triomf ha sigut brillant y complert. Més tinguin ben compte, nostrés artistes perquè tant perillós fora descoratjarse per les severitats d'una crítica desconsiderada, com esponjarse vanitosament per les alabanses entusiasta y bondadosa. La sorpresa de la vostra aparició baixant d'una vila montanyenca é insinificant, lo extraordinari de vostra feconditat, la ingenuhitat y bona fé de vostres impressions y notes recullides de primera mà d'aquesta naturalesa estimada, devant de la que aneu amorosament á resar d'jonolls en vostres hores d'expansió y esbarjo, contrastant ab els artificiosos rebuscaments de les modernes tendencies d'un art de club y rebotiga, corprenent als que en l'art més qu'un efectisme convencional y buscan un medi social, als que més estimen la tendencia que la manera, als que més aprecian la veritat pobra que la mentida bónica, als que més se

preocupan del demà que del avuy de l'art, pot haverlos; portat á emitir judicis extremosos dels que qui sab si fora convenient rebaixarne una part corresponent á la generosa simpatía que vostre esforç els hi há inspirat. En cambi altres (pochs) que no més tenen ulls pera veure 'l mon qu'ells mateixos s'han construhit, gelosos de tot lo que aixeca 'l cap fora del seu protectorat, haurán pogut sostenir criteris dels que sia precis rebaixarne la part de prevenció que 'ls fá parlar.

Cal donchs regraciari els calurosos elogis dels uns acceptantlos com una encoratjadora empena cap al bon cami y en quant á les reguitnades dels altres, aprofitar lo que hi hagi de llissó, si n'hi há, y lo demés llen-sarho. Penséu que no es pás la primera volta (ni serà tampoch la darre-ra) que l'art olotí recull els llorers barrejats ab alguna espina y per aixó ha fet sa via progressiva sempre. Aquesta obra no es pás efimera; ja fa una centuria que 'l gran bisbe Lorenzana hi posá 'l fonament institu-hint nostra escola de dibuix; l'inoblidable Joaquim Vayreda li dona vigorosa empena óbrintli les portes del renaixament modern y en Berga (pare) trencant els esquifits motllos de la primitiva escola l'ha encarada ab la naturalesa dientli: ¡vetaquí el teu mestre, lo qu'ella no t'ensenyí no t'ho ensenyará pas ningú! Si el bis-be artista ressussitava ploraria de goig al veure tan bell esplet sortit d'aquell grà de blat qu'ell sembrá y si 'l malaguanyat Vayreda vivia encara, se sentiria orgullós de comandar vostra esquadró: D'aixó esteune ben certs.

A. C.

SECCIÓ COMARCAL.

CAMPRODÓN.

10 de Juny

Casi no queda ja cap pis per arrendar y si 'l temps continua sent tant pesat y xafagós no tardarém en tenir entre nosaltres l' agradable companyia de distingides families forasteres.

Degut á l' inseguretat del temps enguany la professó de Corpus no 'ha revestit l' importancia que acostumava tenir.

Si la junta de Sanitat vetllés una mica més per la salut pública no deixaria existir el munts de porqueria que hi há al carrer Nou, els que degut á les costants plujes y á la xafagor del temps, despedeixen una fator pestilent y insana. Convindria que dita junta hi dongués una passada.

El dia 8 del corrent morí á ja molt avançada edat el pare de nostre amich y company de causa D. Joseph Sala. A tota la familia doném nostre més sentit condol (E. P. D.)

El corresponsal.

BANYOLAS.

13 de Juny

El diumenge passat en el temple del Monastir s' hi feu la conclusió del mes de maig d' una manera somptuosíssima, regnant en el decorat la més rica harmonia y bon gust. Cridaren l' atenció unes hermoses alfombres verdadera obra d' Art qu' encatifaven el presbiteri y la espléndida il·luminació de gas acetilè y una infinitat de ciris. Los sermons foren en catalá y desfilá devant de la Verge tot Banyoles y sa Comarca.

Tenim oberta la temporada dels banys y ja hi há alguns prestechs que prenen les salutífera aygua sulfurosa.

Dilluns caygué en tota la Comarca de Banyoles una horrorosa pedragada y tant vell xarvot d' aygua que no deixá planta dreta. El trágul arrencá de soca arrel alguns dels plátanos de la carretera y roures del Matamós. Tot está picolat y devant de tanta destrossa s' hi veu venir una espantosa miseria. Els vidres trencats son á centenars.

En el plá d' Espolla terme d' Osay, una

mena de dotse anys caygué á l' aygua lo que vist per sa mare que 'staba rentant se tirá á salvarla morint les dos afogades.

El corresponsal.

BESALÚ.

14 de Juny.

Diumenje passat varem sentir per primera vegada, ab sorpresa, la paraula sagrada del nou organista y gran orador Mossén Blás Capdevila, vingut de poch á aquesta parroquia; dich ab sorpresa, per quant al comensar el sermó vegeram [qu' era ab parla que no es la nostra, ni la seva, donchs siguent fill d' aquesta Garrotxa y de la vila d' Olot, per lo tant verdader catalá 'ns deixá estrayats al veurer que nprodiqués en llengua forastera per quant la majoria dels fidels allí presents quedaren com avans de comensar, no entenent una paraula.

No creyém que el seu esperit propi siga de predicar en castellá, però com que fa poch que arribá de les Missions y está acostumat en aquesta parla forastera, y desconeix ancara l' esperit del poble més es d' esperar se farà cárrech d' aixó y s' habitará prompte ab nostre hermosa llengua de la que 'n traurá millor profit.

En aquesta Comarca s' han comensat ja les tasques de les seques, les que segons sembla donarán bon resultat, encara que havent sigut l' anyada tan ben encertada no ha deixat de ser bastant malmenada per les grans plujes y tempestats de días enrera, les que feyan estar ab gran ansia als pagesos per por de perdro tot, com ha succehit en altres Comarques, donchs en aquesta podém estar contents, per havernos lliurat de tals tempestats.

El corresponsal.

CASTELLFULLIT

14 de Juny

Molt senyor meu: Diumenge al mati va passar aquí un fet d' aquells que posan en moviment á un poble.

Dos lladres intentavan robar la «Cooperativa», més descoberts pel sereno, cridá aquest dos socis y tres individus del somatent y anaren al lloch indicat. Al veures descoberts els lladres fugiren per la part del hort, ahont un individu del somatent va cridals alto y no fentne cas va desperalsi l' arma.

Devant d'arguments tant convincents, els lladres varen passar pel dret tirantse del single que 'n aquell lloch es molt alt.

Un d'ells, al fer el salt mortal se va descalabrar, de manera que tingué que recullir-se en una casa de pagés dita can Vaqué, sent agafat més tart pel somatent. Els lladres al fugir deixaren una escarpa y un enformadó dalt de l'hort de la «Cooperativa»; saltant el single perdé la gorra el ferit, y després més avall s'ha trovat el triba ab que fordaren la porta y una espelma.

El detingut diu anomenarse Francesch Miralles, més sembla qu'aquest no es e seu propi nom, puig ne usava molts. 1

Per lo que 's veu aquesta gent no están de sort, puig de la «Cooperativa» no pogueren endursen més qu'una petita cantitat. Ja 'l dia de Corpus segons se diu, els mateixos robaren á una casa de Montagut, emportantse 18 duros d'una caixa y deixant dintre la mateixa cambra més de cinch cents duros que no encertaren á trobar, y probablement eran els mateixos que fá pòchs dias estavan ja damunt del taulat d'una casa de Sant Joan les Fonts, tinguent que tirarse daltabaix per sentir fressa á dintre. De tot aixó s'en deduix qu'aquesta pandilla aguera sembrat el pànich en la Comarca si no haguessin tingut la desgracia de ser descuberts.

Ara que ni há un d'agafat es d'esperar que la Justicia donant á l'assumpto ab l'importancia que té, procurarà descobrir tota la llopada y tornarà á la comarca la tranquil·litat perduda. Aixís ho espera del zell y inteligencia y activitat de les persones encarregades d'administrar Justicia.

El corresponsal.

Accedint ab gust á les súplices del Rvnt. P. Fr. Joaquim Codinach publicuém els següents documents:

LA JUNTA

d'erecció del Quint Misteri de Gloria en Montserrat, als Senyors Terciaris, Comfreres y devots de la Mare de Deu del Carme en Catalunya.

Estimats carmelitans:

Tenim la particular satisfacció de posar en coneixement de quants vos honran ab lo

titol de carmelitans, de tots aquells que professéu especial devoció á la Verge del Carme, que lo Il·lm. Sr. Abat de Montserrat nos ha ofert un lloch en lo Rosari monumental que la pietat dels catalans aixeca en la prodigiosa montanya destinada avny més que may á simbolisar l'ánima y cor de nostra aymada Catalunya, lo famós Montserrat, preciós reliquiari de la ma del Omnipotent erigi ab tanta grandiositat pera que guardés lo recort de nostres glories relligioses y nacionals, y hont tal volta lo Rosari que alli s'está aixecant ab la magnificencia propia del esperit catalá senyalará lo despertar de l'antiga y vigorosa fé y pietat catalana y será lo punt de partida de la regeneració moral de nostre poble, que deu esser lo fonament sobre que han de sentarse les altres regeneracions.

Y lo lloch que se 'ns senyala á nosaltres los carmelitans es un lloch de honor y de preferencia; lo Misteri que se 'ns designa es lo derrer de Gloria, es la coronació de la Mare de Deu per mans de la Santíssima Trinitat proclamantla Reyna y Emperatriu de cel y terra, símbol de la soberania de les excelses virtuts simbolisades en María dominant lo mon, es lo gran triomf de nostra celestial Mare, de manera que lo Misteri que se 'ns encarrega á nosaltres los carmelitans, trancant la serie dels quinze misteris, será lo cant final d'aquest poema tan maravellosament esculpit en marbre ó en bronze per los artistes de cap d'ala de la nostra terra.

Al enlayrarse lo Misteri dels carmelitans en la imponent magestat d'aquelles penyes, nostra montanya catalana de Montserrat será en lo centre de Catalunya potent reflector de la sagrada montanya bíblica del Carme, y cal que nosaltres los germans de la Tercera Regla, quants pertencixém á les diferents Confraries y associacions que están baix l'advocació de la Verge del Carme, les devots tots de nostra celestial Patrona, fem un esfors, oferim nostra almoyna grossa ó xica, posém en joch nostres relacions, nostra influencia, á fi de que l'obra que aném á aixecar sia digne de nosaltres, y lo quint Misteri de Gloria erigit en la montanya de Montserrat, l'últim anell d'aquella esplendosa cadena de la pietat catalana, guardi fonament marcat lo testimoni de nostra coral devoció á la Verge Santíssima en la més popular y miraculosa de ses invocacions.

Barcelona vint de Juny de mil noucents.

El President, Ricart Cortés.—El Vis-president 1.er Joseph Hldefons Gatell.—El Vis-president 2.^{on} Manel de Ros y de Carcer.—El Vocal Contador, Joseph Vilaró y Teixidor.—Els Vocals, Trinitat de Fontcuberta y de Perramon.—Joseph Erasme de Janer y de Gironella.—Antoni Mas y Rodés.—Agustí Moliner y Carranza.—Joan Bta. Pares y Riudor.—Antoni Torras y Codina.—Victor Bellera y Lauranson.—El Vocal —Secretari, Lino Soler y Garrigosa,

Després d' aquesta magnífica allocució dirigida a tots els devots de la Sma. Verge del Carme, no 'm queda més que pregar cariciadament a tots els Confreres y devots Olotins de nostra amorosíssima Mare Carmelitana, el que fassin un sacrifici més, y contribuïeixin en lo possible ab el seu óval, á la creació del quint Misteri de Gloria y últim del Sant Rosari, en nostra estimada Montserrat, ab lo qual donarán una prova més de sa generositat religiosa, de son afecte al Carmelo y de son ascendrat amor á la sempre Verge de Montserrat especial Patrona de nostra estimada Catalunya

Tots els RR. PP. Carmelitas d' aquesta nostra Residencia d' Olot, están autorisats pera replagar les almoynes, les quals serán enviades al seu destí.

Fr. Joaquim M.ª Codinuch.

CRÓNICA LOCAL.

Han acabat ab l' éxit qu' era d' esperar els exámens de prova de curs de 'ls alumnes qu' estudian en el Col·legi dels PP. Escolapis d' aquesta vila. Pró, quant els del quint any se preparavan pera fer l' exámen pera obtenir el grau de Batxiller, s' ha sabut ab sorpresa que 'l *catedràtic* de Gimnás del "Institut de Gerona," els hi ha negat el V.^o B.^o, requisit que 's necessita per aprobar el curs de Gimnás y que sens el qual nos poden fer els exámens del grau.

Més tart y, més enterats tal vegada, poguém donar á conèixer quins han sigut els movils que han induhit al citat catedràtic á cometre una tant ridícula inconseqüència.

Hem rebut de l' Arcaldia un Bando que no publiquem per sa excessiva extensió y que de resúm preva als usuaris de de tota mena d' aprofitants d' aygues públiques de que tracta 'l capítol XI de la llev d' aygues de 13 Juny de 1899 pera que dins del terme de tres mesos que fi-neix en 7 Septembre sollicitin del govern

de la provincia l' inscripció dels respectius aprofitaments en el corresponent registre. El mateix Bando prevé la manera y firma de fer 'la sollicitut.

Creyém d' interés aquest Bando pera 'ls que disfrutin d' aprofitaments d' aygues y ja que 'ns es imposible publicarlo per falta d' espay, el posém á disposició de qui li convingui examinarlo.

Han sigut nomenats pabordres del Santíssim Sagrament, els senyors Reverent Mossén Lluís Burch, D. Joseph Sacrest y Escubós y D. Vicens Jutglar y Jordana. Els hi doném la més coral enhorabona per tant merescuda distinció.

OLOT AND GERONA RAILWAY COMPANY, LIMITED.

Anuncio de Convocatoria.

El Consejo de Administradores de esta Compañía, en virtud de las facultades de que se halla investido, convoca á los tenedores de obligaciones ó láminas provisionales de la misma á una Asamblea que tendrá lugar en la Ciudad de *Paris, Bonlevard Haussann, n.º 82* el dia dieziseis de Julio del presente año 1901 á las 3 y media de la tarde, al objeto de deliberar y resolver sobre la propocición de autorizar al Consejo de Administración para que pueda emitir L. 80000 de Obligaciones de 1.ª hipoteca del 5 % con derecho de prioridad sobre la hipoteca actual de L. 200000, para garantizar los adelantos hechos ó per hacer á la Sociedad con arreglo al artículo 15 cláusula 14 letra H del convenio de emisión del 6 de Enero de 1893.

Se advierte:

1.º Que para concurrir á dicha Asamblea será necesario el depósito previo de láminas provisionales al portador que representen obligaciones, en las oficinas de la Compañía en Londres ó París, 48 horas antes de la señalada para la sesión.

2.º Que puede el interesado comparecer personalmente ó por medio de apoderado, todo en conformidad que fija el título de la emisión de dichas obligaciones de la fecha citada—Por orden del Consejo de Administradores—R. Romeu—Secretario—Londres, E. C.—Q. New Broad Street.

SADERRA, PRAT Y C.^A

BANQUERS

Olot (Valls nous.-1.)

Comptes corrents, giros dintre y fora d' Espanya, depòsits, descomptes, comissions, pagos á totes les dependencies del Estat y de la Provincia etc.

Pera la compra y venta de valors, aquesta casa compta ab agents en les places mercantils de Barcelona, Madrit y Paris.

Se negocian los cupons del pròxim venciment.

S'encarregan del cambi de carpetas [provisionals del 5 % Amortisable per los títuls definitius per una módica comissió.

1ER PIS

per llogar ab horta y aygua propi per una familia numerosa situat al Plá-de-Llachs, donarán rahó en la torra de D. Jaume Pons, ò en la impremta d' aquest Setmanari.

BARCONS Y C.^A

BANQUERS

Facilitan préstams á curts y llarchs plassos en petites y grosses cantitats.

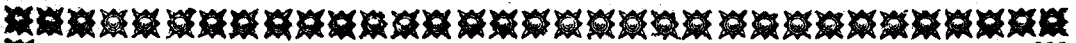

LO POSITIU

AVÍS AL PUBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en el carrer de Sant Esteve, núm 9, de aquesta vila s'ha rebut un complet y variat assortit de gèneros, última novetat pera la estació d'estiu, confeccionanse trajos á mida desde'l mòdich preu de 20 ptes. en avant, competint, d'aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres capitals.

XAMPANY CATALUNYA

MIRÓ Y TARRAGÓ-REUS

De venda en los principals establiments

